

¹Im zweiten Jahr des Joas, des Sohnes des Joahas, des Königs über Israel, ward Amazja König, der Sohn des Joas, des Königs in Juda. ²Fünfundzwanzig Jahre alt war er, da er König ward, und regierte neunundzwanzig Jahre zu Jerusalem. Seine Mutter hieß Joaddan von Jerusalem. ³Und er tat, was dem HERRN wohl gefiel, doch nicht wie sein Vater David; sondern wie sein Vater Joas tat er auch. ⁴Denn die Höhen wurden nicht abgetan; sondern das Volk opferte und räucherte noch auf den Höhen. ⁵Da er nun seines Königreiches mächtig ward, schlug er seine Knechte, die seinen Vater, den König geschlagen hatten. ⁶Aber die Kinder der Totschläger tötete er nicht, wie es denn geschrieben steht im Gesetzbuch Mose's, da der HERR geboten hat und gesagt: Die Väter sollen nicht um der Kinder willen sterben, und die Kinder sollen nicht um der Väter willen sterben; sondern ein jeglicher soll um seiner Sünde sterben. ⁷Er schlug auch die Edomiter im Salztal zehntausend und gewann die Stadt Sela mit Streit und hieß sie Joktheel bis auf diesen Tag. ⁸Da sandte Amazja Boten zu Joas, dem Sohn des Joahas, des Sohnes Jehus, dem König über Israel, und ließ ihm sagen: Komm her, wir wollen uns miteinander messen! ⁹Aber Joas, der König Israels, sandte zu Amazja, dem König Juda's und ließ ihm sagen: Der Dornstrauch, der im Libanon ist, sandte zur Zeder im Libanon und ließ ihr sagen: Gib deine Tochter meinem Sohn zum Weibe! Aber das Wild auf dem Felde im Libanon lief über den Dornstrauch und zertrat ihn. ¹⁰Du hast die Edomiter geschlagen; des überhebt sich dein Herz.

¹فِي السَّنَةِ الثَّانِيَةِ لِيُوشَ بْنِ يَهُوَأَخَرَ مَلِكِ إِسْرَائِيلَ، مَلَكَ أَمْصِيَا بْنُ يَهُوَأَسَ مَلِكًا يَهُودًا. ²كَانَ ابْنُ خَمْسٍ وَعِشْرِينَ سَنَةً حِينَ مَلَكَ. وَمَلَكَ تِسْعًا وَعِشْرِينَ سَنَةً فِي أُورُشَلِيمَ. وَاسْمُ أُمِّهِ يَهُوَعَدَانُ مِنْ أُورُشَلِيمَ. ³وَعَمِلَ مَا هُوَ مُسْتَقِيمٌ فِي عَيْنِي الرَّبِّ وَلَكِنْ لَيْسَ كَذَاؤُدَ أَبِيهِ. عَمِلَ حَسَبَ كُلِّ مَا عَمِلَ يَهُوَأَسُ أَبُوهُ. ⁴إِلَّا أَنْ الْمُرْتَفَعَاتِ لَمْ تُنْتَرَعِ، بَلْ كَانَ الشَّعْبُ لَا يَزَالُونَ يَذْبَحُونَ وَيُوقِدُونَ عَلَى الْمُرْتَفَعَاتِ. ⁵وَلَمَّا تَنَبَّتِ الْمَمْلَكَةُ بِيَدِهِ قَتَلَ عِبِيدَهُ الَّذِينَ قَتَلُوا الْمَلِكَ أَبَاهُ. ⁶وَلَكِنَّهُ لَمْ يَقْتُلْ أَبْنَاءَ الْقَاتِلِينَ حَسَبَ مَا هُوَ مَكْتُوبٌ فِي سِفْرِ شَرِيْعَةِ مُوسَى، حَيْثُ أَمَرَ الرَّبُّ، لَا يَقْتُلِ الْآبَاءُ مِنْ أَجْلِ الْبَنِينَ، وَالْبَنُونَ لَا يَقْتُلُونَ مِنْ أَجْلِ الْآبَاءِ. إِنَّمَا كُلُّ إِنْسَانٍ يَقْتُلُ يَحْطِيئِهِ. ⁷هُوَ قَتَلَ مِنْ أُدُومٍ فِي وَادِي الْمَلْحِ عَشْرَةَ آلَافٍ، وَأَخَذَ سَالِعَ بِالْحَرْبِ، وَدَعَا اسْمَهَا يَقْتِيلَ إِلَى هَذَا الْيَوْمِ. ⁸حِينَئِذٍ أَرْسَلَ أَمْصِيَا رُسُلًا إِلَى يُوَأَسَ بْنِ يَهُوَأَخَرَ بْنِ يَاهُو مَلِكِ إِسْرَائِيلَ قَائِلًا، هَلُمَّ تَتَرَاءُ مُوَاجِهَةً. ⁹فَأَرْسَلَ يُوَأَسُ مَلِكُ إِسْرَائِيلَ إِلَى أَمْصِيَا مَلِكِ يَهُودًا قَائِلًا، الْعَوْسُجُ الَّذِي فِي لُبْنَانَ أُرْسِلَ إِلَى الْأَزْرِ الَّذِي فِي لُبْنَانَ يَقُولُ، أُعْطِيَ ابْنَتَكَ لِابْنِي امْرَأَةً. فَعَبَّرَ حَيَوَانُ بَرِّي كَانَ فِي لُبْنَانَ وَدَاسَ الْعَوْسُجُ. ¹⁰إِنَّكَ قَدْ صَرَبْتَ أُدُومَ فَزَعَكَ قَلْبُكَ. تَمَجَّدْ وَأَقِمْ فِي بَيْتِكَ. وَلِمَاذَا تَهْجِمُ عَلَى الشَّرِّ فَتَسْفِطُ أَنْتَ وَيَهُودًا مَعَكَ. ¹¹فَلَمْ يَسْمَعْ أَمْصِيَا. فَصَعِدَ يُوَأَسُ مَلِكُ إِسْرَائِيلَ وَتَرَاءَيَا مُوَاجِهَةً، هُوَ وَأَمْصِيَا مَلِكُ يَهُودًا فِي بَيْتِ شَمْسٍ الَّتِي لِيَهُودًا. ¹²فَانْهَزَمَ يَهُودًا أَمَامَ إِسْرَائِيلَ وَهَرَبُوا كُلُّ وَاحِدٍ إِلَى حَيْمَتِهِ. ¹³وَأَمَّا أَمْصِيَا مَلِكُ يَهُودًا ابْنُ يُوَأَسَ بْنِ أَحْزَبَا فَأَمْسَكَهُ يُوَأَسُ مَلِكُ إِسْرَائِيلَ فِي بَيْتِ شَمْسٍ، وَجَاءَ إِلَى أُورُشَلِيمَ وَهَدَمَ سُورَ أُورُشَلِيمَ مِنْ بَابِ أَفْرَايِمَ إِلَى بَابِ الرَّائِيَةِ، أَرْبَعٌ مِائَةٌ ذِرَاعٍ. ¹⁴وَأَخَذَ كُلَّ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَجَمِيعِ الْآيَةِ الْمَوْجُودَةِ فِي بَيْتِ الرَّبِّ وَفِي خَزَائِنِ بَيْتِ الْمَلِكِ وَالرُّهْتَاءِ وَرَجَعَ إِلَى السَّامِرَةِ. ¹⁵وَبَقِيَهِ أُمُورُ يُوَأَسَ الَّتِي عَمِلَ وَجَبْرُوتُهُ وَكَيْفَ حَارَبَ أَمْصِيَا مَلِكُ يَهُودًا مَكْتُوبَةٌ فِي سِفْرِ أَحْبَارِ الْآيَامِ لِمُلُوكِ إِسْرَائِيلَ. ¹⁶ثُمَّ اضْطَجَعَ يُوَأَسُ مَعَ آبَائِهِ، وَدُفِنَ فِي السَّامِرَةِ مَعَ مُلُوكِ إِسْرَائِيلَ. وَمَلَكَ يَرْبَعَامُ ابْنُهُ عَوَصًا عَنْهُ. ¹⁷وَعَاسَ أَمْصِيَا بْنُ يَهُوَأَسَ مَلِكُ يَهُودًا بَعْدَ وَفَاةِ يُوَأَسَ بْنِ يَهُوَأَخَرَ مَلِكِ إِسْرَائِيلَ خَمْسَ عَشْرَةَ سَنَةً. ¹⁸وَبَقِيَهِ أُمُورُ أَمْصِيَا مَكْتُوبَةٌ فِي سِفْرِ أَحْبَارِ الْآيَامِ لِمُلُوكِ يَهُودًا. ¹⁹وَقَتُّوا عَلَيْهِ فِتْنَةً فِي أُورُشَلِيمَ، فَهَرَبَ

Habe den Ruhm und bleibe daheim! Warum ringst du nach Unglück, daß du fällst und Juda mit dir?¹¹ Aber Amazja gehorchte nicht. Da zog Joas, der König Israels, herauf; und sie maßen sich miteinander, er und Amazja, der König Juda's, zu Beth-Semes, das in Juda liegt.¹² Aber Juda ward geschlagen vor Israel, daß ein jeglicher floh in seine Hütte.¹³ Und Joas, der König Israels, griff Amazja, den König in Juda, den Sohn des Joas, des Sohnes Ahasjas, zu Beth-Semes und kam gen Jerusalem und riß ein die Mauer Jerusalems von dem Tor Ephraim bis an das Ecktor, vierhundert Ellen lang,¹⁴ und nahm alles Gold und Silber und Gerät, das gefunden ward im Hause des HERRN und im Schatz des Königshauses, dazu die Geiseln, und zog wieder gen Samaria.¹⁵ Was aber mehr von Joas zu sagen ist, was er getan hat, und seine Macht, und wie er mit Amazja, dem König Juda's gestritten hat, siehe, das ist geschrieben in der Chronik der Könige Israels.¹⁶ Und Joas entschlief mit seinen Vätern und ward begraben zu Samaria unter den Königen Israels. Und sein Sohn Jerobeam ward König an seiner Statt.¹⁷ Amazja aber, der Sohn des Joas, des Königs in Juda, lebte nach dem Tod des Joas, des Sohnes des Joahas, des Königs über Israel, fünfzehn Jahre.¹⁸ Was aber mehr von Amazja zu sagen ist, das ist geschrieben in der Chronik der Könige Juda's.¹⁹ Und sie machten einen Bund wider ihn zu Jerusalem; er aber floh gen Lachis. Und sie sandten hin, ihm nach, gen Lachis und töteten in daselbst.²⁰ Und sie brachten ihn auf Rossen, und er ward begraben zu

إِلَى لَخِيشَ، فَأَرْسَلُوا وَرَاءَهُ إِلَى لَخِيشَ وَقَتْلُوهُ هُنَاكَ.²⁰ وَحَمَلُوهُ عَلَى الْخَيْلِ قَدْفِينَ فِي أَوْرَشَلِيمَ مَعَ آبَائِهِ فِي مَدِينَةِ دَاوُدَ.²¹ وَأَحَدَ كُلِّ شَعْبٍ يَهُودًا عَزْرِيًّا وَهُوَ ابْنُ سِتِّ عَشْرَةَ سَنَةً وَمَلَكَوهُ عَوَضًا عَنْ أَبِيهِ أَمْصِيًّا.²² هُوَ بَنَى أَيْلَةَ وَأَسْتَرَدَهَا لِيَهُودًا بَعْدَ اضْطِجَاعِ الْمَلِكِ مَعَ آبَائِهِ.²³ فِي السَّنَةِ الْخَامِسَةِ عَشْرَةَ لَأَمْصِيًّا بَنَى يَهُوَأَشَ مَلِكًا يَهُودًا، مَلَكًا بَرْعَامُ بْنُ يُوَأَشَ مَلِكِ إِسْرَائِيلَ فِي السَّامِرَةِ إِحْدَى وَأَرْبَعِينَ سَنَةً.²⁴ وَعَمِلَ الشَّرَّ فِي عَيْنِي الرَّبِّ. لَمْ يَجِدْ عَنْ شَيْءٍ مِنْ حَطَايَا بَرْعَامَ بْنِ تَبَاطُ الَّذِي جَعَلَ إِسْرَائِيلَ يُحْطِئُ.²⁵ هُوَ رَدَّ نُحْمَ إِسْرَائِيلَ مِنْ مَدْحَلِ حَمَاةٍ إِلَى بَحْرِ الْعَرَبِيَّةِ حَسَبَ كَلَامِ الرَّبِّ إِلَيْهِ إِسْرَائِيلَ الَّذِي تَكَلَّمَ بِهِ عَنْ يَدِ عَبْدِهِ يُوَتَانَ بْنِ أَمْثَائِي النَّبِيِّ الَّذِي مِنْ جَثَّ حَاقَرًا.²⁶ لِأَنَّ الرَّبَّ رَأَى ضِيقَ إِسْرَائِيلَ مُرًّا جَدًّا. لِأَنَّهُ لَمْ يَكُنْ مَحْجُورًا وَلَا مُطْلَقًا وَلَيْسَ مُعِينًا لِإِسْرَائِيلَ.²⁷ وَلَمْ يَتَكَلَّمِ الرَّبُّ بِمَحْوِ اسْمِ إِسْرَائِيلَ مِنْ تَحْتِ السَّمَاءِ، فَخَلَصَهُمْ بِيَدِ بَرْعَامَ ابْنِ يُوَأَشَ.²⁸ وَبَقِيَئَهُ أُمُورُ بَرْعَامَ وَكُلُّ مَا عَمِلَ، وَجَبَرُوتُهُ كَيْفَ حَارَبَ وَكَيْفَ اسْتَرْجَعَ إِلَى إِسْرَائِيلَ دِمَسْقَ وَحَمَاةَ الَّتِي لِيَهُودًا مَكْتُوبَةٌ فِي سِفْرِ أَحْبَارِ الْآيَامِ لِمُلُوكِ إِسْرَائِيلَ.²⁹ ثُمَّ اضْطَجَعَ بَرْعَامُ مَعَ آبَائِهِ مَعَ مُلُوكِ إِسْرَائِيلَ، وَمَلَكَ زَكْرِيَّا ابْنَهُ عَوَضًا عَنْهُ.

Jerusalem bei seinen Vätern in der Stadt Davids.²¹ Und das ganze Volk Juda's nahm Asarja in seinem sechzehnten Jahr und machten ihn zum König anstatt seines Vaters Amazja.²² Er baute Elath und brachte es wieder zu Juda, nachdem der König mit seinen Vätern entschlafen war.²³ Im fünfzehnten Jahr Amazjas, des Sohnes Joas, des Königs in Juda, ward Jerobeam, der Sohn des Joas, König über Israel zu Samaria einundvierzig Jahre;²⁴ Und er tat, was dem HERRN übel gefiel, und ließ nicht ab von den Sünden Jerobeams, des Sohnes Nebats, der Israel sündigen machte.²⁵ Er aber brachte wieder herzu das Gebiet Israels von Hamath an bis an das Meer, das im blachen Felde liegt, nach dem Wort des HERRN, das er geredet hatte durch seinen Knecht Jona, den Sohn Amitthais, den Propheten, der von Gath-Hepher war.²⁶ Denn der HERR sah an den elenden Jammer Israels, daß auch die Verschlussenen und Verlassenen dahin waren und kein Helfer war in Israel.²⁷ Und der HERR hatte nicht geredet, daß er wollte den Namen Israels austilgen unter dem Himmel, und half ihnen durch Jerobeam, den Sohn des Joas.²⁸ Was aber mehr von Jerobeam zu sagen ist und alles, was er getan hat, und seine Macht, wie er gestritten hat, und wie er Damaskus und Hamath wiedergebracht an Juda in Israel, siehe, das ist geschrieben in der Chronik der Könige Israels.²⁹ Und Jerobeam entschlief mit seinen Vätern, mit den Königen Israels. Und sein Sohn Sacharja ward König an seiner Statt.